

Brussel, 12 mei 2022
(OR. en)

8267/4/22
REV 4

LIMITE

IXIM 94
ENFOPOL 202
JAI 509
CODEC 522
COMIX 201

Interinstitutioneel dossier:
2021/0411(COD)

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	de delegaties
nr. vorig doc.:	14205/21; 6529/22; 7210/22
nr. Comdoc.:	COM(2021) 782 final
Betreft:	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de uitwisseling van informatie tussen de rechtshandhavingsautoriteiten van de lidstaten en tot intrekking van Kaderbesluit 2006/960/JHA van de Raad

Voor de delegaties gaat hierbij een gewijzigde versie van de compromisvoorstellen van het voorzitterschap betreffende bovengenoemd richtlijnvoorstel.

Nieuwe tekst ten opzichte van de vorige herziene versie is **vetgedrukt, cursief, onderstreept**; geschrapte tekst is aangegeven met [...].

Eerdere wijzigingen ten opzichte van het Commissievoorstel zijn **vetgedrukt** voor nieuwe tekst; geschrapte tekst is aangegeven met [...].

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende de uitwisseling van informatie tussen de rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten en tot intrekking van Kaderbesluit 2006/960/JBZ van de Raad

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 87, lid 2, punt a),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Transnationale bedreigingen die gepaard gaan met criminele activiteiten, vereisen een gecoördineerde, gerichte en aangepaste respons. Hoewel de nationale autoriteiten die actief zijn op de grond, in de frontlinie staan bij de bestrijding van georganiseerde criminaliteit en terrorisme, is optreden op Unieniveau van het allergrootste belang om efficiënte en effectieve samenwerking te waarborgen, onder meer wat informatie-uitwisseling betreft. Met name bij fenomenen als georganiseerde criminaliteit en terrorisme blijkt dat interne en externe veiligheid met elkaar verbonden zijn. Deze dreigingen zijn grensoverschrijdend en gaan uit van misdaadorganisaties en terroristische groeperingen die zich bezighouden met allerlei criminele activiteiten.

- (2) In een ruimte zonder controles aan de binnengrenzen moeten politiemensen in de ene lidstaat, volgens het toepasselijke Unierecht en het toepasselijke nationale recht, gelijkwaardige toegang hebben tot de informatie die beschikbaar is voor hun collega's in een andere lidstaat. De rechtshandhavingsinstanties moeten in heel de Unie effectief samenwerken en dat moet een standaardpraktijk worden. Daarom is politieke samenwerking bij de uitwisseling van relevante informatie voor rechtshandhavingsdoeleinden een essentieel onderdeel van de maatregelen ter waarborging van de openbare veiligheid in een ruimte zonder controles aan de binnengrenzen waar we van elkaar afhankelijk zijn. De uitwisseling van informatie over criminaliteit en criminele activiteiten, waaronder terrorisme, draagt bij tot het algemene doel de veiligheid van natuurlijke personen te beschermen.
- (3) De uitwisseling van informatie tussen de lidstaten met het oog op het voorkomen en opsporen van strafbare feiten is geregeld bij de op 19 juni 1990 vastgestelde Overeenkomst ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord¹, met name de artikelen 39 en 46 van die overeenkomst. Bij Kaderbesluit 2006/960/JBZ van de Raad² zijn deze bepalingen gedeeltelijk vervangen en zijn nieuwe regels ingevoerd voor de uitwisseling van informatie en inlichtingen tussen de rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten.
- (4) Uit evaluaties, onder meer in het kader van Verordening (EU) nr. 1053/2013 van de Raad³, is gebleken dat Kaderbesluit 2006/960/JBZ niet duidelijk genoeg is en niet zorgt voor adequate en snelle uitwisseling van relevante informatie tussen de lidstaten. Uit evaluaties is ook gebleken dat het kaderbesluit in de praktijk nauwelijks wordt gebruikt, onder meer omdat in de praktijk onduidelijkheid bestaat over de precieze werkingssfeer van de Schengenuitvoeringsovereenkomst en die van het kaderbesluit.

¹ Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen (PB L 239 van 22.9.2000, blz. 19).

² Kaderbesluit 2006/960/JBZ van de Raad van 18 december 2006 betreffende de vereenvoudiging van de uitwisseling van informatie en inlichtingen tussen de rechtshandhavingsautoriteiten van de lidstaten van de Europese Unie (PB L 386 van 29.12.2006, blz. 89).

³ Verordening (EU) nr. 1053/2013 van de Raad van 7 oktober 2013 betreffende de instelling van een evaluatiemechanisme voor de controle van en het toezicht op de toepassing van het Schengenacquis en houdende intrekking van het Besluit van het Uitvoerend Comité van 16 september 1998 tot oprichting van de Permanente Schengenbeoordelings- en toepassingscommissie (PB L 295 van 6.11.2013, blz. 27).

- (5) Daarom moet het huidige juridisch kader, bestaande uit de desbetreffende bepalingen van de Schengenuitvoeringsovereenkomst en Kaderbesluit 2006/960/JBZ, worden geactualiseerd en vervangen via de vaststelling van duidelijke en geharmoniseerde regels die een adequate en snelle uitwisseling van informatie tussen de bevoegde rechtshandhavingsinstanties van de verschillende lidstaten vergemakkelijken en waarborgen.
- (6) Met name moeten de discrepanties tussen de desbetreffende bepalingen van de Schengenuitvoeringsovereenkomst en Kaderbesluit 2006/960/JBZ worden weggewerkt aan de hand van bepalingen met betrekking tot de uitwisseling van informatie met het oog op het voorkomen, opsporen of onderzoeken van strafbare feiten, die de artikelen 39 en 46 van die overeenkomst, voor zover die betrekking hebben op dergelijke informatie-uitwisselingen, volledig opzij zetten, zodat de nodige rechtszekerheid wordt geboden. De regels in kwestie moeten bovendien worden vereenvoudigd en verduidelijkt om de daadwerkelijke toepassing ervan in de praktijk te vergemakkelijken.

- (7) Er moeten regels worden vastgesteld voor de transversale aspecten van deze informatie-uitwisseling tussen lidstaten, **ook met betrekking tot informatie die bij criminele inlichtingenoperaties wordt verkregen. Dit omvat de uitwisseling van informatie via centra voor politie en douanesamenwerking die op basis van bilaterale of multilaterale regelingen tussen twee of meer lidstaten zijn opgezet met het oog op het voorkomen, opsporen of onderzoeken van strafbare feiten. Het mag echter geen bilaterale uitwisseling van informatie met derde staten omvatten.** De regels van deze richtlijn mogen geen afbreuk doen aan de toepassing van de regels van het Unierecht inzake specifieke systemen of kaders voor dergelijke uitwisselingen, zoals de verordeningen (EU) 2018/1860⁴, (EU) 2018/1861⁵, (EU) 2018/1862⁶ en (EU) 2016/794⁷ van het Europees Parlement en de Raad, de richtlijnen (EU) 2016/681⁸ en (EU) 2019/1153⁹ van het Europees Parlement en de Raad en de besluiten 2008/615/JBZ¹⁰ en 2008/616/JBZ van de Raad¹¹.

⁴ Verordening (EU) 2018/1860 van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende het gebruik van het Schengeninformatiesysteem voor de terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen (PB L 312 van 7.12.2018, blz. 1).

⁵ Verordening (EU) 2018/1861 van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van grenscontroles, tot wijziging van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen en tot wijziging en intrekking van Verordening (EG) nr. 1987/2006 (PB L 312 van 7.12.2018, blz. 14).

⁶ Verordening (EU) 2018/1862 van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van politie en justitie samenwerking in strafzaken, tot wijziging en intrekking van Besluit 2007/533/JBZ van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1986/2006 van het Europees Parlement en de Raad en Besluit 2010/261/EU van de Commissie (PB L 312 van 7.12.2018, blz. 56).

⁷ Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol) en tot vervanging en intrekking van de Besluiten 2009/371/JBZ, 2009/934/JBZ, 2009/935/JBZ, 2009/936/JBZ en 2009/968/JBZ van de Raad (PB L 135 van 24.5.2016, blz. 53).

⁸ Richtlijn (EU) 2016/681 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 over het gebruik van persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens) voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken en vervolgen van terroristische misdrijven en ernstige criminaliteit (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 132).

⁹ Richtlijn (EU) 2019/1153 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 tot vaststelling van regels ter vergemakkelijking van het gebruik van financiële en andere informatie voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van bepaalde strafbare feiten, en tot intrekking van Besluit 2000/642/JBZ van de Raad (PB L 186 van 11.7.2019, blz. 122).

¹⁰ Besluit 2008/615/JBZ van de Raad van 23 juni 2008 inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit (PB L 210 van 6.8.2008, blz. 1).

¹¹ Besluit 2008/616/JBZ van de Raad van 23 juni 2008 betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit (PB L 210 van 6.8.2008, blz. 12). Bedoeling is dat deze besluiten van de Raad gedeeltelijk worden ingetrokken bij een verordening voorstel betreffende geautomatiseerde gegevensuitwisseling ten behoeve van politie samenwerking (Prüm II).

Deze richtlijn laat het bepaalde in de Overeenkomst die is opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie inzake wederzijdse bijstand en samenwerking tussen de douaneadministraties (Napels II), onverlet.

- (7a) **Aangezien niet beoogd wordt dat deze richtlijn geldt voor de verwerking van persoonsgegevens tijdens een activiteit die buiten het toepassingsgebied van het Unierecht valt, mogen activiteiten met betrekking tot de nationale veiligheid, niet worden beschouwd als onder deze richtlijn vallende activiteiten.**
- (8) Deze richtlijn is niet van toepassing op het verstrekken en gebruiken van informatie als bewijsmateriaal in gerechtelijke procedures. De richtlijn mag met name niet zodanig worden uitgelegd dat ze voorziet in een recht om de conform de richtlijn verstrekte informatie als bewijsmateriaal te gebruiken, en doet derhalve geen afbreuk aan in het toepasselijke recht geldende vereisten voor het verkrijgen van de toestemming van de lidstaat die de informatie voor dat gebruik verstrekt. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan rechtshandelingen van de Unie inzake bewijsmateriaal, zoals Verordening (EU).../...¹²*[betreffende het Europees bevel tot verstrekking en het Europees bevel tot bewaring van elektronisch bewijsmateriaal in strafzaken]* en Richtlijn (EU).../...¹³*[tot vaststelling van geharmoniseerde regels inzake de aanwijzing van wettelijke vertegenwoordigers ten behoeve van de bewijsgaring in strafprocedures]*. **Bijgevolg kunnen de lidstaten toestemming geven voor het gebruik van informatie als bewijsmateriaal in gerechtelijke procedures op het tijdstip van het verstrekken van de informatie of daarna, onder meer indien het nationale recht zulks vereist, door gebruik te maken van instrumenten inzake justitiële samenwerking tussen de lidstaten.**

¹² Voorstel voor een verordening, COM(2018) 225 final – 2018/0108 (COD).

¹³ Voorstel voor een richtlijn, COM(2018) 226 final – 2018/0107 (COD).

- (9) De informatie-uitwisseling in het kader van deze richtlijn moet in overeenstemming zijn met **vier** [...] algemene beginselen, met name beschikbaarheid, gelijkwaardige toegang, [...] vertrouwelijkheid en **gegevenseigendom**. Hoewel deze beginselen de meer specifieke bepalingen van deze richtlijn onverlet laten, moeten ze in voorkomend geval als leidraad dienen voor de interpretatie en toepassing van de richtlijn. Het beschikbaarheidsbeginsel moet bijvoorbeeld zo worden opgevat dat relevante informatie die beschikbaar is voor het centrale contactpunt of de rechtshandhavingsinstanties van een lidstaat, ook zo veel mogelijk beschikbaar moet zijn voor hun pendant in andere lidstaten. Het beginsel mag echter geen afbreuk doen aan de toepassing, mits gerechtvaardigd, van specifieke bepalingen van deze richtlijn die de beschikbaarheid van informatie beperken, zoals die betreffende de gronden voor weigering van verzoeken om informatie en rechterlijke toestemming, **en op de verplichting om voor het delen van de informatie de toestemming te hebben van de staat die ze oorspronkelijk heeft verstrekt**. Het beginsel van gelijkwaardige toegang houdt bovendien in dat, tenzij de specifiekere bepalingen van de richtlijn van toepassing zijn, de centrale contactpunten en de rechtshandhavingsinstanties van andere lidstaten in essentie dezelfde toegang tot relevante informatie moeten hebben - en er dus geen strengere of minder strenge voorwaarden mogen gelden - als het centrale contactpunt en de rechtshandhavingsinstanties van de lidstaat waar deze informatie beschikbaar is.
- (9 a) **Het begrip beschikbare informatie waarop de richtlijn is gebaseerd, omvat zowel informatie die rechtstreeks als informatie die indirect toegankelijk is voor rechtshandhavingsinstanties. Onder rechtstreeks toegankelijke informatie wordt verstaan alle informatie die is opgeslagen in een databank die rechtstreeks toegankelijk is voor het centrale contactpunt of de rechtshandhavingsinstanties van de aangezochte lidstaat, ongeacht of deze informatie met dwangmaatregelen is verkregen. Voor indirect toegankelijke informatie daarentegen is het nodig dat het centrale contactpunt of de rechtshandhavingsinstanties van de aangezochte lidstaat actie onderneemt om deze informatie te verkrijgen. Deze actie mag geen dwangmaatregelen omvatten. Elke lidstaat moet zijn lijst van rechtstreeks toegankelijke en die van indirect toegankelijke informatie verstrekken aan het secretariaat-generaal van de Raad. Beide lijsten moeten worden opgenomen in de "Nationale fiches" die bij het document van de Raad "Handboek uitwisseling van rechtshandhavingsinformatie" zijn gevoegd.**

- (10) Om een adequate en snelle uitwisseling van informatie tussen de lidstaten te vergemakkelijken en te waarborgen, moet die informatie kunnen worden verkregen door bij het centrale contactpunt van de andere betrokken lidstaat een verzoek om informatie in te dienen overeenkomstig duidelijke, vereenvoudigde en geharmoniseerde voorschriften. Wat de inhoud van de verzoeken om informatie betreft, moet met name uitvoerig, voldoende gedetailleerd en zo nodig op basis van een beoordeling per geval, worden vermeld wanneer verzoeken als urgent moeten worden beschouwd en welke uitleg ze ten minste moeten bevatten.
- (11) Hoewel de centrale contactpunten van elke lidstaat in elk geval de mogelijkheid moeten hebben om verzoeken om informatie in te dienen bij het centrale contactpunt van een andere lidstaat, moeten de lidstaten met het oog op de flexibiliteit kunnen besluiten dat ook **sommige van hun rechtshandhavingsinstanties die betrokken zijn bij de Europese samenwerking** dergelijke verzoeken kunnen indienen **bij de centrale contactpunten van andere lidstaten. De lijst van deze aangewezen rechtshandhavingsinstanties moet worden bijgewerkt en door elke lidstaat worden verstrekt aan de Commissie en het secretariaat-generaal van de Raad, en moet worden opgenomen in de "Nationale fiches" bij het document van de Raad "Handboek uitwisseling van rechtshandhavingsinformatie"**. Om hun coördinerende taken uit hoofde van deze richtlijn te kunnen vervullen, moeten de centrale contactpunten van lidstaten die hun rechtshandhavingsinstanties die mogelijkheid geven, via een cc-bericht in kennis worden gesteld van verzoeken om informatie die door deze rechtshandhavingsinstanties worden verzonden en van alle communicatie in verband daarmee.

- (12) Met het oog op de snelle behandeling van de verzoeken om informatie die bij een centraal contactpunt worden ingediend, moeten termijnen worden bepaald. Deze termijnen moeten duidelijk en proportioneel zijn; bovendien moet rekening worden gehouden met de urgentie van het verzoek en met de vraag of **de informatie rechtstreeks of indirect toegankelijk is voor de rechtshandhavingsinstanties**. [...]. Om de nakoming van de termijnen te waarborgen en, mits objectief gerechtvaardigd, toch een zekere mate van flexibiliteit toe te laten, mogen afwijkingen alleen bij uitzondering worden toegestaan indien en voor zover de bevoegde rechterlijke instantie van de aangezochte lidstaat meer tijd nodig heeft om te beslissen over het verlenen van de vereiste rechterlijke toestemming. Een dergelijke behoefte kan bijvoorbeeld ontstaan door de ruime reikwijdte of de complexiteit van de kwesties die in het verzoek om informatie aan de orde komen. **Om het risico te beperken dat het enige contactpunt niet de kans heeft om in specifieke gevallen kritieke maatregelen te nemen, moet informatie aan de verzoekende lidstaat worden verstrekt zodra ze in het bezit is van het centrale contactpunt, ook al gaat het om slechts een deel van de algemene beschikbare informatie die relevant is voor het verzoek. De rest van de informatie moet achteraf worden verstrekt.**
- (13) In uitzonderlijke gevallen kan het objectief gerechtvaardigd zijn dat een lidstaat een verzoek om informatie dat bij een centraal contactpunt is ingediend, afwijst. Om het bij deze richtlijn ingestelde systeem goed te laten functioneren, moeten die gevallen limitatief opgesomd en restrictief geïnterpreteerd worden. Wanneer de redenen voor afwijzing van het verzoek slechts betrekking hebben op een deel van de in het verzoek bedoelde informatie, moet de resterende informatie binnen de in deze richtlijn gestelde termijnen worden verstrekt. Het moet mogelijk zijn om verduidelijking te vragen; in dat geval worden de toepasselijke termijnen opgeschort. De mogelijkheid om verduidelijking te vragen, mag echter alleen worden geboden wanneer de verduidelijking objectief noodzakelijk en proportioneel is, in die zin dat het verzoek om informatie anders om een van de in deze richtlijn genoemde redenen moet worden afgewezen. In het belang van effectieve samenwerking moet het ook in andere situaties mogelijk blijven om de nodige verduidelijking te vragen, zonder dat de termijnen daardoor worden opgeschort.

- (14) Om de nodige flexibiliteit te bieden wanneer operationele behoeften veranderen, moet worden voorzien in twee andere methoden om informatie uit te wisselen, naast de indiening van verzoeken om informatie bij de centrale contactpunten. De eerste is de spontane verstrekking van informatie, dat wil zeggen op eigen initiatief van het centrale contactpunt of van de rechtshandhavingsinstanties, zonder voorafgaand verzoek. De tweede is het verstrekken van informatie naar aanleiding van informatieverzoeken die de centrale contactpunten of rechtshandhavingsinstanties niet bij het centrale contactpunt, maar rechtstreeks bij de rechtshandhavingsinstanties van een andere lidstaat indienen. Voor beide middelen behoort slechts een beperkt aantal minimumvereisten te worden vastgesteld, met name inzake de kennisgeving aan de centrale contactpunten en, wat het verstrekken van informatie op eigen initiatief betreft, inzake de situaties waarin informatie moet worden verstrekt en de taal die moet worden gebruikt.
- (15) De vereiste dat een rechterlijke instantie vooraf toestemming voor de informatieverstrekking moet geven, kan een belangrijke waarborg zijn. De rechtsstelsels van de lidstaten verschillen op dit punt en deze richtlijn mag niet zo worden opgevat dat ze die nationaalrechtelijke vereisten beïnvloedt, behalve voor zover ze aan die vereisten de voorwaarde verbindt dat uitwisselingen binnen en uitwisselingen tussen lidstaten gelijkwaardig worden behandeld, zowel inhoudelijk als procedureel. Om vertragingen en complicaties als gevolg van de toepassing van een dergelijke verplichting tot een minimum te beperken, moet het centrale contactpunt of moeten de rechtshandhavingsinstanties van de lidstaat van de bevoegde rechterlijke instantie, naargelang het geval, alle praktische en juridische stappen ondernemen – in voorkomend geval in samenwerking met het centrale contactpunt of de rechtshandhavingsinstantie van de verzoekende lidstaat – om zo spoedig mogelijk de toestemming van de rechterlijke instantie te verkrijgen. **Hoewel de rechtsgrond van de richtlijn beperkt is tot samenwerking op het gebied van rechtshandhaving in de zin van artikel 87, lid 2, punt a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, belet dit niet dat sommige bepalingen van die richtlijn betrekking hebben op justitiële autoriteiten.**

- (16) Het is van bijzonder belang dat bij de informatie-uitwisseling volgens deze richtlijn de bescherming van persoonsgegevens overeenkomstig het recht van de Unie wordt gewaarborgd. Daartoe moeten de voorschriften van deze richtlijn worden afgestemd op Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad¹⁴. In het bijzonder moet worden vermeld dat de uitwisseling van persoonsgegevens door centrale contactpunten en rechtshandhavingsinstanties beperkt is tot persoonsgegevens van de categorieën in deel B, punt 2, van bijlage II bij Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad¹⁵. Voorts moeten deze persoonsgegevens zoveel mogelijk worden onderscheiden naar nauwkeurigheid en betrouwbaarheid, zodat feiten worden onderscheiden van persoonlijke beoordelingen, teneinde zowel de bescherming van natuurlijke personen als de kwaliteit en betrouwbaarheid van de uitgewisselde informatie te waarborgen. Persoonsgegevens die onjuist blijken te zijn, moeten onverwijld worden gerectificeerd of gewist. Deze rectificatie of wissing, en iedere andere verwerking van persoonsgegevens in verband met de activiteiten in het kader van deze richtlijn, moet worden uitgevoerd overeenkomstig de toepasselijke regels van het Unierecht, die met name in Richtlijn (EU) 2016/680 en Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad¹⁶ zijn opgenomen en onverlet worden gelaten door de onderhavige richtlijn.

¹⁴ Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 89).

¹⁵ Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol) en tot vervanging en intrekking van de Besluiten 2009/371/JBZ, 2009/934/JBZ, 2009/935/JBZ, 2009/936/JBZ en 2009/968/JBZ van de Raad (PB L 135 van 24.5.2016, blz. 53).

¹⁶ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

- (17) Met het oog op een adequate en snelle informatieverstrekking door de centrale contactpunten, hetzij op verzoek, hetzij op eigen initiatief, is het belangrijk dat de betrokken functionarissen van de lidstaten in kwestie elkaar begrijpen. Taalbarrières vormen vaak een belemmering voor de grensoverschrijdende uitwisseling van informatie. Daarom moeten er regels worden vastgesteld in verband met de taal waarin de bij de centrale contactpunten ingediende verzoeken om informatie en de door de centrale contactpunten te verstrekken informatie en alle communicatie in verband daarmee, onder meer inzake afwijzingen en verduidelijkingen, moeten worden gesteld. Deze regels moeten een evenwicht nastreven, in de zin dat ze enerzijds de taalverscheidenheid binnen de Unie eerbiedigen en de vertaalkosten zo beperkt mogelijk houden, en anderzijds rekening houden met de operationele behoeften voor een adequate en snelle grensoverschrijdende informatie-uitwisseling. Daarom moeten de lidstaten een lijst opstellen met een of meer [...] talen [...] van hun keuze, waaronder één taal die in de praktijk algemeen wordt begrepen en gebruikt, namelijk het Engels. **Elke lidstaat moet deze lijst van talen actueel houden en aan de Commissie en aan het secretariaat-generaal van de Raad verstrekken; zij moet worden opgenomen in de "Nationale fiches" bij het document van de Raad "Handboek uitwisseling van rechtshandavingsinformatie".**

- (18) De verdere ontwikkeling van het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol) als EU-informatiecentrum over criminaliteit is een prioriteit. Daarom moet bij de uitwisseling van informatie of communicatie in verband daarmee, ongeacht of de uitwisseling plaatsvindt op grond van een bij een centraal contactpunt of een rechtshandhavingsinstantie ingediend verzoek om informatie of op eigen initiatief, een cc-bericht aan Europol worden toegezonden, maar alleen voor zover het strafbare feiten betreft die binnen de reikwijdte van de doelstellingen van Europol vallen.
- Deze bepaling gaat verder dan Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad en scherpt de bepalingen aan van artikel 7, lid 6, punt a), dat het aan de lidstaat overlaat om te beslissen of informatie aan het Agentschap moet worden toegezonden.** Het volstaat om hiervoor het overeenkomstige Siena-vakje als standaardinstelling aan te vinken. **In bepaalde gevallen waarin de doorgifte van informatie aan Europol de nationale veiligheid, een lopend onderzoek of de veiligheid van een persoon in gevaar kan brengen, of het vrijgeven van de informatie het beginsel van gegevenseigendom kan aantasten, moeten de centrale contactpunten en de rechtshandhavingsinstanties kunnen afwijken van dit verplichte kopiëren, hetgeen rechtvaardigt dat een lijst van uitzonderingen wordt opgesteld overeenkomstig artikel 7, lid 7, van Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad. Deze bepaling doet geen afbreuk aan de artikelen 18 en 19 van Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad, die betrekking hebben op de vaststelling van het doel van en de beperkingen op de verwerking van informatie door Europol.**

- (19) Het overaanbod aan communicatiekanalen voor de doorgifte van informatie op het gebied van rechtshandhaving [...] tussen de lidstaten belemmert de adequate en snelle uitwisseling van dergelijke informatie en daarom moet er iets aan worden gedaan. Daartoe moet het gebruik van Siena – de overeenkomstig Verordening (EU) 2016/794 door Europol beheerde applicatie voor veilige informatie-uitwisseling – verplicht worden gesteld voor de doorgifte van dergelijke informatie en communicatie in het kader van deze richtlijn, waaronder de verzending van verzoeken om informatie naar centrale contactpunten en rechtstreeks naar rechtshandhavingsinstanties, de verstrekking van informatie naar aanleiding van die verzoeken en op eigen initiatief, communicatie over afwijzingen en verduidelijkingen, alsook cc-berichten aan centrale contactpunten en Europol. **Dit geldt niet voor de interne uitwisseling van informatie binnen een lidstaat.** Daartoe moeten alle centrale contactpunten, alsook alle rechtshandhavingsinstanties die bij dergelijke uitwisselingen betrokken kunnen zijn, rechtstreeks met Siena verbonden zijn. In dit verband moet echter worden voorzien in een overgangsperiode zodat Siena volledig kan worden uitgerold. **Om rekening te houden met de operationele realiteit en om de goede samenwerking tussen rechtshandhavingsinstanties niet te belemmeren, is bovendien een lijst van uitzonderingen opgesteld voor gevallen waarin de keuze voor een ander beveiligd communicatiekanaal gerechtvaardigd is en de informatie -uitwisseling bevordert.**

- (20) Om de informatiestromen te vereenvoudigen, te vergemakkelijken en beter te beheren, moet elke lidstaat een centraal contactpunt oprichten [...] dat bevoegd is voor de coördinatie van de informatie-uitwisseling in het kader van deze richtlijn. **Elke lidstaat moet, na de oprichting van zijn centraal contactpunt, die informatie aan de Commissie verstrekken voor latere publicatie en die informatie zo nodig actualiseren. Elke lidstaat moet het secretariaat-generaal van de Raad dezelfde informatie verstrekken die moet worden opgenomen in de "Nationale fiches" die bij het document van de Raad "Handboek uitwisseling van rechtshandavingsinformatie" zijn gevoegd.** De centrale contactpunten moeten met name helpen de versnippering van de rechtshandhaving over tal van instanties, en met name de impact daarvan op de informatiestromen, te beperken omdat het steeds meer noodzakelijk wordt grensoverschrijdende criminaliteit, zoals drugshandel en terrorisme, gezamenlijk aan te pakken. Om hun coördinerende taken in verband met de grensoverschrijdende uitwisseling van informatie voor rechtshandavingsdoeleinden in het kader van deze richtlijn goed te vervullen, moeten de centrale contactpunten een aantal specifieke minimumtaken toegewezen krijgen en moeten zij over bepaalde minimumcapaciteiten beschikken.
- (21) Een van die capaciteiten is dat de centrale contactpunten toegang moeten hebben tot alle informatie die in hun eigen lidstaat beschikbaar is, **ongeacht of deze informatie rechtstreeks of indirect toegankelijk is voor de rechtshandavingsinstanties overeenkomstig overweging 9 a)**, onder meer via gebruiksvriendelijke toegang tot alle betreffende databanken en platforms op Unie- en internationaal niveau, volgens de nadere regels in het toepasselijke Unierecht en het toepasselijke nationale recht. Om aan de vereisten van deze richtlijn te voldoen, met name wat de termijnen betreft, moeten de centrale contactpunten toereikende middelen, waaronder adequate vertaalcapaciteit, krijgen en moeten zij de klok rond werken. In dit verband kan een frontdesk die inkomende verzoeken om informatie kan screenen, verwerken en kanaliseren, de centrale contactpunten efficiënter en effectiever maken. Een andere capaciteit moet erin bestaan dat zij te allen tijde een beroep kunnen doen op rechterlijke instanties die bevoegd zijn om de nodige rechterlijke toestemmingen te verlenen. Praktisch gezien kan dit bijvoorbeeld worden georganiseerd door ervoor te zorgen dat deze rechterlijke instanties fysiek aanwezig of functioneel beschikbaar zijn, hetzij in de gebouwen van het centrale contactpunt, hetzij direct op oproepbasis.

- (22) Om hun coördinerende taken in het kader van deze richtlijn goed te vervullen, moeten de centrale contactpunten bestaan uit vertegenwoordigers van de nationale rechtshandavingsinstanties waarvan de inbreng noodzakelijk is om de informatie-uitwisseling in het kader van deze richtlijn adequaat en snel te laten verlopen. Het is aan elke lidstaat om te beslissen hoe de centrale contactpunten met het oog op die vereiste moeten worden georganiseerd en samengesteld. De vertegenwoordigers kunnen afkomstig zijn uit politie-, douane- en andere rechtshandavingsinstanties die bevoegd zijn voor het voorkomen, opsporen of onderzoeken van strafbare feiten, of kunnen contactpersonen zijn bij regionale en bilaterale verbindingsbureaus, zoals verbindingsofficieren en attachés die gedetacheerd zijn in andere lidstaten of bij bevoegde rechtshandavingsinstanties van de Unie, zoals Europol. Echter, met het oog op doeltreffende coördinatie moeten in de centrale contactpunten in elk geval vertegenwoordigers zitten van de nationale Europol-eenheid, het Sirene-bureau, [...] en het nationale centrale bureau van Interpol, zoals opgericht krachtens de desbetreffende wetgeving en niettegenstaande het feit dat deze richtlijn niet van toepassing is op de informatie-uitwisseling die specifiek door die Uniewetgeving wordt geregeld.

- (23) Om de centrale contactpunten in staat te stellen hun taken in het kader van deze richtlijn effectief en efficiënt uit te voeren, met name wat informatiebeheer betreft, is het noodzakelijk om één enkel elektronisch casemanagementsysteem met bepaalde minimumfuncties en -capaciteiten in te voeren en te gebruiken. **Bij de ontwikkeling van het casemanagementsysteem moet gebruik worden gemaakt van Universal Message Format-norm (UMF-norm). De autoriteiten van de lidstaten en Europol worden aangemoedigd de UMF-norm te gebruiken, die de norm moet zijn voor gestructureerde, grensoverschrijdende informatie-uitwisseling tussen informatiesystemen, autoriteiten of organisaties op het gebied van justitie en binnenlandse zaken.**
- (24) Om de toepassing van deze richtlijn te kunnen monitoren en evalueren zoals nodig, moeten de lidstaten worden verplicht bepaalde gegevens te verzamelen en jaarlijks aan de Commissie te verstrekken. Deze verplichting is met name nodig om het gebrek aan vergelijkbare kwantitatieve gegevens over relevante informatie-uitwisselingen te verhelpen, en maakt het voor de Commissie bovendien gemakkelijker om haar rapportagetaak te vervullen. **De vereiste gegevens moeten automatisch door het casemanagementsysteem en Siena worden gegenereerd.**
- (25) Omdat criminaliteit en terrorisme grensoverschrijdend zijn, moeten de lidstaten een beroep op elkaar kunnen doen om strafbare feiten in dat verband aan te pakken. Als lidstaten op eigen houtje handelen is het niet mogelijk de informatiestromen tussen de betrokken rechtshandavingsinstanties en naar Europol adequaat en snel te laten verlopen. Deze doelstelling kan vanwege de omvang en de gevolgen van het optreden beter door de Unie worden bereikt, door middel van de vaststelling van gemeenschappelijke regels voor de uitwisseling van informatie. De Unie kan maatregelen nemen overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel. Overeenkomstig het in dat artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.

- (26) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze richtlijn; deze is bijgevolg niet bindend voor, noch van toepassing op deze lidstaat. Aangezien deze richtlijn voortbouwt op het Schengenacquis, moet Denemarken overeenkomstig artikel 4 van het bovengenoemde protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad heeft beslist over deze richtlijn, beslissen of het deze in zijn interne recht zal omzetten.
- (27) Deze richtlijn vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad¹⁷. Derhalve neemt Ierland deel aan de vaststelling van deze richtlijn en is Ierland gebonden door deze richtlijn.
- (28) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze richtlijn een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie en de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis¹⁸ die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt H, van Besluit 1999/437/EG van de Raad¹⁹.

¹⁷ **Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis** (PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20).

¹⁸ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

¹⁹ Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31).

- (29) Wat Zwitserland betreft, vormt deze richtlijn een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis²⁰ die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt H, van Besluit 1999/437/EG van de Raad²¹, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad en artikel 3 van Besluit 2008/149/JBZ van de Raad²².

²⁰ PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

²¹ Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1).

²² Besluit 2008/149/JBZ van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 53 van 27.2.2008, blz. 50).

- (30) Wat Liechtenstein betreft, vormt deze richtlijn een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis²³ die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt H, van Besluit 1999/437/EG van de Raad, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad²⁴ en artikel 3 van Besluit 2011/349/EU van de Raad²⁵,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

²³ PB L 160 van 18.6.2011, blz. 21.

²⁴ Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19).

²⁵ Besluit 2011/349/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, met name betreffende de justitiële samenwerking in strafzaken en de politieke samenwerking (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 1).

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

1. Bij deze richtlijn worden regels vastgesteld voor de uitwisseling van informatie tussen de rechtshandavingsinstanties van de lidstaten [...] met het oog op het voorkomen, opsporen of onderzoeken van strafbare feiten.

Meer in het bijzonder worden in deze richtlijn regels vastgesteld inzake:

- a) verzoeken om informatie die worden ingediend bij de door de lidstaten opgerichte [...] centrale contactpunten, met name met betrekking tot de inhoud van dergelijke verzoeken, **de verstrekking van informatie in aansluiting op dergelijke verzoeken**, de verplichte termijnen voor het verstrekken van de gevraagde informatie **en** de redenen voor afwijzing van dergelijke verzoeken[...];
- b) het op eigen initiatief verstrekken van relevante informatie aan centrale contactpunten of rechtshandavingsinstanties van andere lidstaten, met name met betrekking tot de omstandigheden waarin en de wijze waarop deze informatie moet worden verstrekt;
- c) het communicatiekanaal dat **krachtens deze richtlijn** voor [...] informatie-uitwisselingen moet worden gebruikt en de informatie die aan de centrale contactpunten moet worden verstrekt in verband met rechtstreekse informatie-uitwisselingen tussen rechtshandavingsinstanties van de lidstaten;
- d) de oprichting, taken, samenstelling en capaciteiten van het centrale contactpunt, onder meer met betrekking tot de invoering van één elektronisch casemanagementsysteem **dat de in artikel 16, lid 1, bedoelde functies en vermogens biedt** voor de uitvoering van [...]de taken **omschreven in artikel 14, lid 2.**

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op de uitwisseling van informatie tussen de rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten met het oog op het voorkomen, opsporen of onderzoeken van strafbare feiten die specifiek door andere rechtshandelingen van de Unie wordt geregeld. **Onverminderd hun verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn en andere handelingen van het Unierecht, kunnen de lidstaten bepalingen vaststellen of handhaven die de informatie-uitwisseling tussen de rechtshandhavingsinstanties van andere lidstaten met het oog op het voorkomen, opsporen of onderzoeken van strafbare feiten verder vergemakkelijken, onder meer door middel van door de lidstaten gesloten bilaterale of multilaterale regelingen.**
3. Deze richtlijn verplicht de lidstaten niet tot:
- a) het verkrijgen van informatie door middel van[...] dwangmaatregelen;
 - b) het opslaan van informatie **met als enig doel ze te verstrekken aan rechtshandhavingsinstanties van andere lidstaten [...];**
 - c) het verstrekken aan de rechtshandhavingsinstanties van andere lidstaten van informatie die zal worden gebruikt als bewijsmateriaal in gerechtelijke procedures.
4. Deze richtlijn schept geen recht om de overeenkomstig deze richtlijn verstrekte informatie als bewijsmateriaal in gerechtelijke procedures te gebruiken. **De lidstaat die de informatie verstrekt, kan toestemming geven voor het gebruik ervan als bewijsmateriaal in gerechtelijke procedures, onder meer indien het nationale recht zulks vereist, door gebruik te maken van de instrumenten inzake justitiële samenwerking tussen de lidstaten.**

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- (1) "rechtshandhavingsinstantie": elke instantie van de lidstaten die krachtens het nationale recht bevoegd is strafbare feiten te voorkomen, op te sporen of te onderzoeken, **met inbegrip van instanties die deelnemen aan gezamenlijke entiteiten die tussen twee of meer lidstaten op basis van bilaterale of multilaterale regelingen zijn opgericht om strafbare feiten te voorkomen, op te sporen of te onderzoeken. Agentschappen of eenheden die zich met name bezighouden met nationale veiligheidskwesties en verbindingsofficieren die zijn gedetacheerd overeenkomstig artikel 47 SUO vallen niet onder deze definitie van rechtshandhavingsinstantie;**
- (1 bis) "aangewezen rechtshandhavingsinstantie": een rechtshandhavingsinstantie die gemachtigd is verzoeken om informatie in te dienen bij de centrale contactpunten van andere lidstaten overeenkomstig artikel 4, lid 1;
- (2) "ernstige strafbare feiten":
 - a) in artikel 2, lid 2, van Besluit 2002/584/JBZ van de Raad bedoelde strafbare feiten²⁶;
 - b) in artikel 3, leden 1 en 2, van Verordening (EU) 2016/794 bedoelde strafbare feiten;
 - c) [...]

²⁶ Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190 van 18.7.2002, blz. 1).

- (3) "informatie": alle inhoud betreffende een of meer natuurlijke **of rechtspersonen**, feiten of omstandigheden die voor rechtshandavingsinstanties relevant is voor de uitoefening van hun uit het nationale recht voortvloeiende taken met het oog op het voorkomen, opsporen of onderzoeken van strafbare feiten **of criminele inlichtingen**;
- (4) "beschikbare" informatie: informatie die **opgeslagen is in een databank die rechtstreeks toegankelijk is** bij het nationale contactpunt of de rechtshandavingsinstanties van de aangezochte lidstaat (**rechtstreekse toegang**), of informatie die deze centrale contactpunten of rechtshandavingsinstanties, **mits toegestaan door en overeenkomstig het nationale recht** zonder dwangmaatregelen kunnen verkrijgen van andere overheidsinstanties of van particuliere partijen die in die lidstaat zijn gevestigd (**indirecte toegang**);
- (5) "Siena": de door Europol beheerde **en ontwikkelde** applicatie voor veilige informatie-uitwisseling, die tot doel heeft de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten en Europol te faciliteren;
- (6) "persoonsgegevens": persoonsgegevens als gedefinieerd in artikel 3 [...], punt 1, van [...] **Richtlijn (EU) 2016/680**[...];
- (7) "**verzoekende lidstaat**": de lidstaat waarvan het centrale contactpunt of de aangewezen rechtshandavingsinstantie overeenkomstig artikel 4 een verzoek om informatie indient;
- (8) "**aangezochte lidstaat**": de lidstaat waarvan het centrale contactpunt overeenkomstig artikel 4 een verzoek om informatie ontvangt.

Artikel 3

Beginselen voor de informatie-uitwisseling

De lidstaten zorgen er met betrekking tot elke uitwisseling van informatie in het kader van deze richtlijn voor dat:

- a) [...] informatie die voor **hun** centrale contactpunt of de rechtshandhavingsinstanties [...] beschikbaar is, **kan worden** [...] verstrekt aan het centrale contactpunt of de rechtshandhavingsinstanties van andere lidstaten **conform deze richtlijn** ("beschikbaarheidsbeginsel");
- b) de voorwaarden om informatie aan het centrale contactpunt [...] van andere lidstaten te vragen, en die om informatie aan de centrale contactpunten en de **aangewezen** rechtshandhavingsinstanties te verstrekken, gelijkwaardig zijn aan de voorwaarden om soortgelijke informatie [...] **op nationaal niveau** te vragen of te verstrekken ("beginsel van gelijkwaardige toegang");
- c) informatie die aan het centrale contactpunt of de rechtshandhavingsinstanties van [...] andere lidstaten wordt verstrekt en die als vertrouwelijk is aangemerkt, door **hen** [...] wordt beschermd overeenkomstig de vereisten van het nationale recht van die lidstaat die een vergelijkbaar vertrouwelijkheidsniveau bieden ("vertrouwelijkheidsbeginsel").
- d) **indien de gevraagde informatie aanvankelijk van een andere lidstaat of een derde land is verkregen, mag die informatie alleen aan de rechtshandhavingsinstantie van een andere lidstaat of Europol worden verstrekt met toestemming van en overeenkomstig de voorwaarden die aan het gebruik ervan zijn gesteld door de lidstaat of het derde land dat de informatie op eigen initiatief heeft verstrekt, tenzij die lidstaat of dat derde land vooraf toestemming heeft verleend voor het verstrekken van die informatie ("beginsel van gegevenseigendom").**

Hoofdstuk II

Uitwisseling van informatie via centrale contactpunten

Artikel 4

Verzoeken om informatie aan de centrale contactpunten

1. De lidstaten zorgen ervoor dat **het verzoek om informatie dat** hun centrale contactpunten en, indien zij daartoe hebben besloten, [...] **de aangewezen** rechtshandhavingsinstanties, **indienen bij [...] het centrale contactpunt[...] van een andere [...] lidstaat, [...] voldoet aan** de voorwaarden van de leden 2 tot en met 5.

De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de lijst met op nationaal niveau aangewezen rechtshandhavingsinstanties die rechtstreeks verzoeken om informatie mogen indienen bij de centrale contactpunten van andere lidstaten. Zo nodig werken ze deze informatie bij.

[...] De lidstaten [...] **zorgen** ervoor dat [...] **hun aangewezen rechtshandhavingsinstanties** bij het indienen van die verzoeken een kopie van de verzoeken [...] toezenden aan [...] **het centrale contactpunt van die lidstaat. Om de in lid 1 bis genoemde uitzonderlijke redenen kunnen de lidstaten besluiten hun aangewezen rechtshandhavingsinstanties toe te staan een dergelijke kopie niet toe te zenden.**

1 bis. De lidstaten kunnen besluiten hun rechtshandhavingsinstanties toe te staan bij het indienen van die verzoeken overeenkomstig lid 1 bis, geen kopie van die verzoeken toe te zenden aan het centrale contactpunt van die lidstaat, en wel in de volgende gevallen:

- (a)** in geval van zeer gevoelige onderzoeken die een passend niveau van vertrouwelijkheid vereisen voor hun informatieverwerking, wanneer het onderzoek in gevaar zou kunnen worden gebracht;
- (b)** in gevallen van terrorisme waarbij geen sprake is van nood- of crisisbeheersingssituaties;
- (c)** ter bescherming van personen wier veiligheid in gevaar kan komen.

2. Verzoeken om informatie aan het centrale contactpunt van een andere lidstaat worden slechts ingediend als er objectieve redenen zijn om aan te nemen dat:

- a) de gevraagde informatie noodzakelijk en evenredig is om het in artikel 1, lid 1, genoemde doel te bereiken;
- b) de gevraagde informatie beschikbaar is voor [...] **die lidstaat, zoals beschreven in artikel 2, lid 4.**

3. In elk verzoek om informatie aan het centrale contactpunt van een andere lidstaat wordt vermeld of het verzoek al dan niet urgent is.

Verzoeken om informatie worden als urgent beschouwd indien er, gelet op alle relevante feiten en omstandigheden van de zaak in kwestie, objectieve redenen zijn om aan te nemen dat de gevraagde informatie voldoet aan één of meer van de volgende omschrijvingen:

- a) de informatie is van wezenlijk belang om een onmiddellijke en ernstige bedreiging van de openbare veiligheid van een lidstaat te voorkomen;
- b) de informatie is noodzakelijk voor **het leven of de fysieke integriteit** van een persoon waarvoor een imminent risico bestaat;

- c) de informatie is noodzakelijk om een beslissing te nemen die gepaard kan gaan met de handhaving van beperkende, vrijheidsbenemende maatregelen;
- d) de informatie dreigt haar relevantie te verliezen als ze niet dringend wordt verstrekt.

4. Verzoeken om informatie aan het centrale contactpunt van een andere lidstaat bevatten alle uitleg die nodig is om ze adequaat en snel te kunnen verwerken overeenkomstig deze richtlijn, waaronder ten minste het volgende:

- a) een specifieke omschrijving van de gevraagde informatie die zo gedetailleerd als redelijkerwijs mogelijk is gezien de omstandigheden;
- b) een beschrijving van het doel waarvoor de informatie wordt gevraagd **met inbegrip van een beschrijving van de feiten en een indicatie van het onderliggende strafbare feit**;
- c) de objectieve redenen waarom wordt aangenomen dat de gevraagde informatie beschikbaar is voor **die [...]** lidstaat, **zoals beschreven in artikel 2, lid 4**;
- d) een toelichting van het verband tussen het doel en de persoon of [...] **zaak waarop** de informatie betrekking heeft, in voorkomend geval;
- e) de redenen waarom het verzoek als urgent wordt beschouwd, in voorkomend geval;
- f) **beperkingen op het gebruik van de in het verzoek vervatte informatie voor andere doeleinden dan waarvoor het verzoek is ingediend.**

5. Verzoeken om informatie aan het centrale contactpunt van een andere lidstaat worden ingediend in een van de talen die zijn opgenomen in de lijst die is opgesteld door de aangezochte lidstaat en overeenkomstig artikel 11 is bekendgemaakt.

Artikel 5

Verstrekking van informatie naar aanleiding van verzoeken aan de centrale contactpunten

1. Onverminderd lid 2 van dit artikel en artikel 6, lid 3, zorgen de lidstaten ervoor dat hun centrale contactpunt de overeenkomstig artikel 4 gevraagde informatie zo spoedig mogelijk en [...] binnen de volgende termijnen, naargelang het geval, verstrekt:
 - a) acht uur, voor urgente verzoeken met betrekking tot informatie die [...] **opgeslagen is in een databank die rechtstreeks toegankelijk is voor het centrale contactpunt of de rechtshandhavingsinstanties van de aangezochte lidstaat (rechtstreekse toegang) overeenkomstig artikel 2, lid 4 [...]**;
 - b) drie kalenderdagen, voor urgente verzoeken met betrekking tot informatie die [...] **het centrale contactpunt of [...] de rechtshandhavingsinstanties van de aangezochte lidstaat, mits toegestaan door en overeenkomstig het nationale recht, zonder dwangmaatregelen kunnen verkrijgen van andere overheidsinstanties of van in die lidstaat gevestigde particuliere partijen (indirecte toegang) [...]**;
 - c) zeven kalenderdagen, voor alle **andere** verzoeken [...].

De in de eerste alinea vastgestelde termijnen gaan in bij ontvangst van het verzoek om informatie.

2. Indien de gevraagde informatie volgens het nationale recht van de aangezochte lidstaat overeenkomstig artikel 9 slechts beschikbaar is na rechterlijke toestemming, kan die lidstaat van de in lid 1 vastgestelde termijnen afwijken, voor zover dat noodzakelijk is om de toestemming te verkrijgen.

In die gevallen zorgen de lidstaten ervoor dat hun centrale contactpunt:

- i) [...] de verzoekende lidstaat onmiddellijk in kennis stelt van de verwachte vertraging, met vermelding van de duur van de verwachte vertraging en de redenen daarvoor; en
- ii) het centrale contactpunt of, in voorkomend geval, de rechtshandavingsinstantie van de verzoekende lidstaat vervolgens op de hoogte houdt en de gevraagde informatie zo spoedig mogelijk na het verkrijgen van de rechterlijke toestemming verstrekt.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat hun centrale contactpunt de overeenkomstig artikel 4 gevraagde informatie aan [...] de verzoekende lidstaat verstrekt in de taal waarin het betrokken verzoek om informatie overeenkomstig artikel 4, lid 5, is ingediend.

De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer hun centrale contactpunt de gevraagde informatie aan de **aangewezen** rechtshandavingsinstantie van de verzoekende lidstaat verstrekt, het tegelijkertijd een kopie van de informatie toezendt aan het centrale contactpunt van die lidstaat.

4. **Om de uitzonderlijke redenen die staan vermeld in artikel 4, lid 1 bis, kunnen de lidstaten besluiten hun centrale contactpunt toe te staan bij het verstrekken van informatie aan de aangewezen rechtshandavingsinstanties van een andere lidstaat in overeenstemming met dit artikel, geen kopie van die informatie toe te zenden aan het centrale contactpunt van die lidstaat.**

5. **De lidstaten zorgen ervoor dat als de gevraagde informatie niet beschikbaar is voor het centrale contactpunt en de rechtshandavingsinstanties van de aangezochte lidstaat, hun centrale contactpunt de verzoekende lidstaat daarvan op de hoogte brengt.**

Artikel 6

Afwijzing van verzoeken om informatie

1. **Onverminderd artikel 3, punt b) zorgen de lidstaten [...]** ervoor dat hun centrale contactpunt slechts weigert de overeenkomstig artikel 4 gevraagde informatie te verstrekken indien een van de volgende redenen van toepassing is:
 - a) [...]
 - b) het verzoek om informatie voldoet niet aan de vereisten van artikel 4;
 - c) de in artikel 9 bedoelde rechterlijke toestemming die op grond van het nationale recht van de aangezochte lidstaat vereist is, is geweigerd;
 - d) [...]
 - e) er zijn objectieve redenen om aan te nemen dat de verstrekking van de gevraagde informatie:
 - i) strijdig zou zijn met **of schade zou toebrengen aan** de wezenlijke **nationale** veiligheidsbelangen van de aangezochte lidstaat;
 - ii) [...] een lopend onderzoek naar een strafbaar feit in gevaar zou brengen; of;
 - iii) **de veiligheid van een persoon in gevaar zou brengen** [...].

- f) het verzoek heeft betrekking op een strafbaar feit dat naar het recht van de aangezochte lidstaat strafbaar is gesteld met een gevangenisstraf van maximaal een jaar of het verzoek heeft betrekking op een zaak die naar het recht van die lidstaat geen strafbaar feit behelst;**
- g) de gevraagde informatie is aanvankelijk verkregen van een andere lidstaat of een derde land en die lidstaat of dat derde land heeft, na een verzoek hiertoe, geen toestemming verleend voor het verstrekken van die informatie.**

De afwijzing geldt slechts voor het deel van de gevraagde informatie waarop de in de eerste alinea genoemde redenen betrekking hebben, en doet, in voorkomend geval, niet af aan de verplichting om de andere delen van de informatie overeenkomstig deze richtlijn te verstrekken.

- 2. De lidstaten zorgen ervoor dat hun centrale contactpunt [...] de verzoekende lidstaat binnen de in artikel 5, lid 1, vastgestelde termijnen in kennis stelt van de afwijzing en de reden voor de afwijzing.
- 3. De lidstaten zorgen ervoor dat hun centrale contactpunt [...] de verzoekende lidstaat onmiddellijk om extra verduidelijking verzoekt als dat nodig is om een verzoek om informatie te behandelen dat anders mogelijk moet worden afgewezen.

De in artikel 5, lid 1, vastgestelde termijnen worden opgeschort vanaf het moment waarop [...] de verzoekende lidstaat het verzoek om verduidelijking ontvangt, totdat het centrale contactpunt van de aangezochte lidstaat de verduidelijking ontvangt.

- 4. De in de leden 3 en 4 bedoelde afwijzingen, redenen voor afwijzing, verzoeken om verduidelijking en verduidelijkingen, alsook alle andere communicatie in verband met aan het centrale contactpunt van een andere lidstaat gerichte verzoeken om informatie, worden toegezonden in de taal waarin die verzoeken overeenkomstig artikel 4, lid 5, zijn ingediend.

Hoofdstuk III

Andere informatie-uitwisseling

Artikel 7

Verstrekking van informatie op eigen initiatief

0. De lidstaten kunnen via hun centrale contactpunten of hun rechtshandhavingsinstanties op eigen initiatief alle voor hen beschikbare informatie verstrekken aan de centrale contactpunten of de rechtshandhavingsinstanties van andere lidstaten, indien er objectieve redenen zijn om aan te nemen dat die informatie voor die lidstaten relevant kan zijn voor het in artikel 1, lid 1, genoemde doel.
1. De lidstaten zorgen ervoor dat hun centrale contactpunten of hun rechtshandhavingsinstanties op eigen initiatief [...] beschikbare informatie verstrekken aan de centrale contactpunten of de rechtshandhavingsinstanties van andere lidstaten, indien er objectieve redenen zijn om aan te nemen dat die informatie voor die lidstaten relevant kan zijn voor het in artikel 2, lid 2, genoemde doel **om ernstige strafbare feiten te voorkomen, op te sporen of te onderzoeken**. Deze verplichting vervalt echter voor zover een in artikel 6, lid 1, punt c) [...] of e), bedoelde reden van toepassing is op de betrokken informatie.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer hun centrale contactpunten of hun rechtshandhavingsinstanties overeenkomstig lid 0 en 1 op eigen initiatief informatie verstrekken **aan het centrale contactpunt van de andere lidstaat**, zij dit doen in een van de talen die zijn opgenomen in de lijst die is opgesteld door de **ontvangende** [...] lidstaat en overeenkomstig artikel 11 is bekendgemaakt.

De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer hun centrale contactpunten [...] die informatie aan de rechtshandhavingsinstantie van een andere lidstaat verstrekken, zij tegelijkertijd een kopie van die informatie toezenden aan het centrale contactpunt van die andere lidstaat. **De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer rechtshandhavingsinstanties die informatie aan het centrale contactpunt of de rechtshandhavingsinstantie van een andere lidstaat verstrekken, zij tegelijkertijd een kopie van die informatie toezenden aan hun eigen centrale contactpunt of, indien van toepassing, het centrale contactpunt van die andere lidstaat.**

- 2 bis. Om de uitzonderlijke redenen die staan vermeld in artikel 4, lid 1 bis, kunnen de lidstaten besluiten hun rechtshandhavingsinstanties toe te staan bij het verstrekken van informatie aan het centrale contactpunt of de rechtshandhavingsinstanties van een andere lidstaat in overeenstemming met dit artikel, geen kopie van die informatie toe te zenden aan hun eigen centrale contactpunt of het centrale contactpunt van die lidstaat.**

Informatie-uitwisseling naar aanleiding van rechtstreeks bij rechtshandavingsinstanties ingediende verzoeken

1. De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer **hun** centrale contactpunten [...] verzoeken om informatie rechtstreeks bij een andere rechtshandavingsinstanties van een andere lidstaat indienen, **zij tegelijkertijd een kopie [...] daarvan aan het centrale contactpunt van de andere lidstaat toezenden.** ***De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer hun rechtshandavingsinstanties informatie naar aanleiding van die verzoeken verstrekken, zij tegelijkertijd een kopie daarvan aan hun eigen centrale contactpunt toezenden.***
- 1 bis. Om de uitzonderlijke redenen die staan vermeld in artikel 4, lid 1 bis, kunnen de lidstaten besluiten hun centrale contactpunt toe te staan bij het verzoeken om informatie aan de rechtshandavingsinstanties van een andere lidstaat in overeenstemming met dit artikel, geen kopie van dat verzoek toe te zenden aan het centrale contactpunt van die andere lidstaat. ***Om de uitzonderlijke redenen die staan vermeld in artikel 4, lid 1 bis, kunnen de lidstaten besluiten hun rechtshandavingsinstanties toe te staan bij het verstrekken van informatie aan het centrale contactpunt van een andere lidstaat in overeenstemming met lid 1, geen kopie van die informatie toe te zenden aan hun eigen centrale contactpunt.***
2. De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer hun rechtshandavingsinstanties verzoeken om informatie indienen of naar aanleiding van die verzoeken rechtstreeks informatie verstrekken aan de rechtshandavingsinstantie van een andere lidstaat, zij tegelijkertijd een kopie van dat verzoek toezenden [...] aan hun eigen centrale contactpunt en aan het centrale contactpunt van die andere lidstaat.

2 bis. Om de uitzonderlijke redenen die staan vermeld in artikel 4, lid 1 bis, kunnen de lidstaten besluiten hun rechtshandhavingsinstanties toe te staan bij het verzoeken om informatie bij of verstrekken van informatie aan de rechtshandhavingsinstanties van een andere lidstaat in overeenstemming met lid 2, geen kopie van dat verzoek toe te zenden aan hun eigen centrale contactpunt of het centrale contactpunt van die andere lidstaat.

Hoofdstuk IV

Aanvullende regels over het verstrekken van informatie in het kader van de hoofdstukken II en III

Artikel 9

Rechterlijke toestemming

1. De lidstaten eisen geen rechterlijke toestemming voor het verstrekken van informatie aan het centrale contactpunt of **aan de** rechtshandavingsinstantie van een andere lidstaat in het kader van de hoofdstukken II en III, indien voor soortgelijke informatieverstrekking [...] **op nationaal niveau** geen rechterlijke toestemming vereist is.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer overeenkomstig lid 1 op grond van hun nationale wetgeving rechterlijke toestemming vereist is voor het verstrekken van informatie aan [...] een andere lidstaat, hun centrale contactpunten of hun rechtshandavingsinstanties onmiddellijk overeenkomstig hun nationale recht de nodige stappen ondernemen om die rechterlijke toestemming zo spoedig mogelijk te verkrijgen.
3. Wat de beoordeling van en beslissing over de in lid 1 bedoelde verzoeken om rechterlijke toestemming betreft, is het nationale recht van de lidstaat van de bevoegde rechterlijke instantie van toepassing.

Artikel 10

Aanvullende regels over informatie bestaande uit persoonsgegevens

De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer hun centrale contactpunten of rechtshandavingsinstanties in het kader van de hoofdstukken II en III informatie bestaande uit persoonsgegevens verstrekken:

- i) de persoonsgegevens **beperkt blijven tot gegevens die noodzakelijk en evenredig zijn om het doel van het verzoek te bereiken, zoals vermeld [...]** in deel B, punt 2, van bijlage II bij Verordening (EU) 2016/794 [...];
- ii) hun centrale contactpunten of rechtshandavingsinstanties tegelijkertijd en voor zover mogelijk ook de nodige elementen verstrekken aan de hand waarvan het centrale contactpunt of de rechtshandavingsinstantie van de andere lidstaat de mate van nauwkeurigheid, volledigheid en betrouwbaarheid van de persoonsgegevens kan beoordelen, alsmede de mate waarin de persoonsgegevens bijgewerkt zijn.

Artikel 11

Lijst van talen

1. De lidstaten stellen een lijst van een of meer [...] talen [...] op waarin hun centrale contactpunt [...] informatie kan **uitwisselen** [...]. Deze lijst omvat het Engels.
2. De lidstaten verstrekken de lijsten, alsook eventuele bijwerkingen ervan, aan de Commissie. [...]

Verstrekking van informatie aan Europol

1. De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer hun centrale contactpunten of hun rechtshandhavingsinstanties verzoeken om informatie verzenden, informatie naar aanleiding van dergelijke verzoeken verstrekken **of** op eigen initiatief informatie verstrekken [...] in het kader van de hoofdstukken II en III, zij tevens tegelijkertijd een kopie daarvan toezenden aan Europol, voor zover de informatie waarop de communicatie betrekking heeft, strafbare feiten betreft die overeenkomstig Verordening (EU) 2016/794 binnen de werkingssfeer van de doelstellingen van Europol vallen.
2. De lidstaten kunnen besluiten geen kopie aan Europol te verstrekken of de verstrekking ervan uit te stellen indien die verstrekking:
 - (a) strijdig zou zijn met of schade zou toebrengen aan de wezenlijke nationale veiligheidsbelangen van de lidstaat;
 - (b) een lopend onderzoek naar een strafbaar feit in gevaar zou brengen;
 - (c) de veiligheid van een persoon in gevaar zou brengen;
 - (d) informatie bekend zou maken die betrekking heeft op organisaties of specifieke inlichtingenactiviteiten op het gebied van de nationale veiligheid;
 - (e) informatie bekend zou maken die aanvankelijk werd verkregen van een andere lidstaat of een derde land en die lidstaat of dat derde land heeft, na een verzoek hiertoe, geen toestemming verleend voor het verstrekken van die informatie.

Artikel 13

Gebruik van Siena

1. De lidstaten zorgen ervoor dat wanneer hun centrale contactpunten of hun rechtshandhavingsinstanties verzoeken om informatie verzenden, informatie naar aanleiding van dergelijke verzoeken verstrekken **of** op eigen initiatief informatie verstrekken [...] in het kader van de hoofdstukken II en III of in het kader van artikel 12, zij daarvoor gebruik maken van Siena.
- 1 bis. De lidstaten kunnen besluiten hun centrale contactpunten of hun rechtshandhavingsinstanties toe te staan Siena niet te gebruiken in de volgende gevallen:**
 - (a) de uitwisseling van informatie is geïnitieerd via het communicatiekanaal van Interpol;
 - b) er is sprake van multilaterale uitwisselingen van informatie waarbij ook derde landen of internationale organisaties betrokken zijn die niet aangesloten zijn op Siena;
 - c) voor urgente verzoeken kan de uitwisseling van informatie sneller verlopen via een ander communicatiekanaal;
 - d) indien het vanwege onverwachte technische of operationele incidenten tijdens de uitwisseling van de informatie tussen de lidstaten passender is om een ander kanaal te gebruiken.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat hun centrale contactpunten en al hun rechtshandhavingsinstanties die bij de uitwisseling van informatie in het kader van deze richtlijn betrokken kunnen zijn, rechtstreeks verbonden zijn met Siena.

Hoofdstuk V

Centraal contactpunt voor informatie-uitwisseling tussen lidstaten

Artikel 14

Oprichting, taken en capaciteiten

1. Elke lidstaat zorgt voor de oprichting [...] van een centraal contactpunt dat verantwoordelijk is voor de coördinatie van de informatie-uitwisseling in het kader van deze richtlijn.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat hun centrale contactpunt de bevoegdheid heeft om ten minste al deze taken uit te voeren:
 - a) **in overeenstemming met artikel 4 ingediende** verzoeken om informatie ontvangen en beoordelen;
 - b) verzoeken om informatie kanaliseren naar de relevante [...] nationale rechtshandhavingsinstanties [...] en, waar nodig, de verwerking van die verzoeken en de verstrekking van informatie naar aanleiding van die verzoeken coördineren;
 - c) **de analyse en structurering van informatie** met het oog op de verstrekking ervan aan de [...] **verzoekende** lidstaten **coördineren**;
 - d) op verzoek of op [...] eigen initiatief informatie verstrekken aan [...] andere lidstaten overeenkomstig de artikelen 5 en 7;

- e) de verstrekking van informatie weigeren overeenkomstig artikel 6 en, waar nodig, om verduidelijking verzoeken overeenkomstig artikel 6, lid 3;
- f) verzoeken om informatie toezendend aan het centrale contactpunt van andere lidstaten overeenkomstig artikel 4 en, waar nodig, verduidelijking verstrekken overeenkomstig artikel 6, lid 3.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat:

- a) hun centrale contactpunt toegang heeft tot alle informatie die voor hun rechtshandavingsinstanties beschikbaar is **als bedoeld in artikel 2, lid 4**, voor zover dat nodig is voor de uitvoering van zijn taken in het kader van deze richtlijn;
- b) hun centrale contactpunt zijn taken 24 uur per dag en 7 dagen per week uitvoert;
- c) hun centrale contactpunt beschikt over het personeel, de middelen en de capaciteiten, onder meer voor vertaling, die het nodig heeft om zijn taken overeenkomstig deze richtlijn [...] **en, indien van toepassing**, binnen de in artikel 5, lid 1, vastgestelde termijnen adequaat en snel uit te voeren;
- d) de rechterlijke instanties die bevoegd zijn om de krachtens het nationale recht vereiste rechterlijke toestemming overeenkomstig artikel 9 te verlenen, 24 uur per dag en 7 dagen per week **op oproepbasis** beschikbaar zijn voor het centrale contactpunt.

4. De lidstaten brengen de oprichting [...] van het centrale contactpunt binnen een maand ter kennis van de Commissie. Zo nodig werken ze deze informatie bij.

De Commissie maakt deze informatie, alsook eventuele bijwerkingen ervan, bekend in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Artikel 15

Samenstelling

1. De lidstaten bepalen de organisatie en de samenstelling van hun centrale contactpunt zodanig dat het zijn taken in het kader van deze richtlijn efficiënt en doeltreffend kan uitvoeren.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat hun centrale contactpunt bestaat uit vertegenwoordigers van de nationale rechtshandhavingsinstanties waarvan de inbreng noodzakelijk is om de uitwisseling van informatie in het kader van deze richtlijn adequaat en snel te laten verlopen; hiertoe behoren ten minste de volgende instanties, voor zover de desbetreffende wetgeving de betrokken lidstaat verplicht tot de oprichting of aanwijzing van dergelijke eenheden of bureaus:
 - a) de op grond van artikel 7 van Verordening (EU) 2016/794 opgerichte nationale Europol-eenheid;
 - b) het op grond van artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) 2018/1862 van het Europees Parlement en de Raad opgerichte Sirene-bureau²⁷;
 - c) [...]
 - d) het nationale centrale bureau (NCB) van Interpol, opgericht op grond van artikel 32 van het statuut van de Internationale Criminele Politieorganisatie (Interpol).

²⁷ Verordening (EU) 2018/1862 van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van politieke samenwerking en justitiële samenwerking in strafzaken, tot wijziging en intrekking van Besluit 2007/533/JBZ van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1986/2006 van het Europees Parlement en de Raad en Besluit 2010/261/EU van de Raad en de Commissie (PB L 312 van 7.12.2018, blz. 56).

Casemanagementsysteem

1. De lidstaten zorgen ervoor dat hun centrale contactpunt één enkel elektronisch casemanagementsysteem invoert en gebruikt als register waarmee het centrale contactpunt zijn taken in het kader van deze richtlijn kan uitvoeren. Het casemanagementsysteem heeft ten minste de volgende functies en mogelijkheden:
 - a) registratie van in de artikelen 5 en 8 bedoelde inkomende en uitgaande verzoeken om informatie, alsook van aan dergelijke verzoeken gerelateerde communicatie met centrale contactpunten en, in voorkomend geval, rechtshandavingsinstanties van andere lidstaten, met inbegrip van de informatie over afwijzingen en de verzoeken om en verstrekking van verduidelijking als bedoeld in artikel 6, lid 2 en lid 3, respectievelijk;
 - b) registratie van de communicatie tussen het centrale contactpunt en nationale rechtshandavingsinstanties overeenkomstig artikel 15, lid 2, punt b);
 - c) registratie van informatieverstrekking aan het centrale contactpunt en, in voorkomend geval, de rechtshandavingsinstanties van andere lidstaten overeenkomstig de artikelen 5, 7 en 8;
 - d) toetsing van in de artikelen 5 en 8 bedoelde inkomende verzoeken om informatie aan informatie die beschikbaar is voor het centrale contactpunt, met inbegrip van overeenkomstig artikel 5, lid 3, tweede alinea, en artikel 7, lid 2, tweede alinea, verstrekte informatie en andere relevante informatie die in het casemanagementsysteem is geregistreerd;
 - e) zorgen voor een adequate en snelle follow-up van in artikel 4 bedoelde inkomende verzoeken om informatie, met name met het oog op de nakoming van de in artikel 5 vastgestelde termijnen voor het verstrekken van de gevraagde informatie;

- f) interoperabiliteit met Siena, waarbij er met name voor wordt gezorgd dat de via Siena binnenkommende communicatie rechtstreeks kan worden geregistreerd in het casemanagementsysteem en dat de via Siena uitgaande communicatie rechtstreeks vanuit het casemanagementsysteem kan worden verzonden;
- g) genereren van statistieken over de uitwisseling van informatie in het kader van deze richtlijn met het oog op evaluatie en monitoring, met name voor de toepassing van artikel 17;
- h) registratie van toegang en andere verwerkingsactiviteiten met betrekking tot de in het casemanagementsysteem aanwezige informatie, met het oog op verantwoording en cyberbeveiliging **in overeenstemming met artikel 25 van Richtlijn (EU) 2016/680**.

2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat alle cyberbeveiligingsrisico's met betrekking tot het casemanagementsysteem, met name wat architectuur, governance en controle betreft, omzichtig en doeltreffend worden beheerd en aangepakt, en dat wordt voorzien in passende waarborgen tegen ongeoorloofde toegang en misbruik.
3. De lidstaten zorgen ervoor dat persoonsgegevens die door hun centrale contactpunt worden verwerkt, niet langer in het casemanagementsysteem worden opgeslagen dan noodzakelijk en evenredig is voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt, en dat die persoonsgegevens vervolgens onherroepelijk worden gewist **in overeenstemming met artikel 4, lid 1, punt e) en artikel 5 van Richtlijn (EU) 2016/680**.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 17

Statistieken

1. De lidstaten dienen jaarlijks uiterlijk op 1 maart bij de Commissie statistieken **van het voorgaande jaar** in over de uitwisseling van informatie met andere lidstaten in het kader van deze richtlijn.
2. De statistieken bevatten ten minste de volgende gegevens:
 - a) het aantal verzoeken om informatie dat door hun centrale contactpunt en door hun rechtshandavingsinstanties is ingediend;
 - b) het aantal verzoeken om informatie dat door hun centrale contactpunt en door hun rechtshandavingsinstanties is ontvangen en beantwoord, uitgesplitst naar urgent en niet-urgent en uitgesplitst naar lidstaat die de informatie heeft ontvangen;
 - c) het aantal overeenkomstig artikel 6 afgewezen verzoeken om informatie, uitgesplitst naar verzoekende lidstaat en reden voor afwijzing;
 - d) het aantal gevallen waarin van de in artikel 5, lid 1, vastgestelde termijnen is afgeweken omdat overeenkomstig artikel 5, lid 2, rechterlijke toestemming moest worden verkregen, uitgesplitst naar lidstaat die de betrokken verzoeken om informatie heeft ingediend.

Artikel 18

Verslaglegging

1. De Commissie dient uiterlijk op [*datum van inwerkingtreding + 3 jaar*] bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in waarin de uitvoering van deze richtlijn wordt beoordeeld.
2. De Commissie dient uiterlijk op [*datum van inwerkingtreding + 5 jaar*] bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in waarin de doeltreffendheid en de doelmatigheid van deze richtlijn worden beoordeeld. De Commissie houdt rekening met de door de lidstaten verstrekte informatie en met alle andere relevante informatie met betrekking tot de omzetting en de uitvoering van deze richtlijn. Op basis van deze evaluatie neemt de Commissie een besluit over passende vervolgmaatregelen, zo nodig in de vorm van een wetgevingsvoorstel.

Artikel 19

[...]

[...]

Artikel 20

Intrekking

Kaderbesluit 2006/960/JBZ wordt ingetrokken met ingang van [de datum in artikel 21, lid 1, eerste alinea].

Verwijzingen naar dat kaderbesluit gelden als verwijzingen naar de overeenkomstige bepalingen van deze richtlijn.

Artikel 21

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op [*datum van inwerkingtreding* + 2 jaar] aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onmiddellijk mee.

Zij passen die bepalingen vanaf die datum toe. Zij passen artikel 13 evenwel toe met ingang van [*datum van inwerkingtreding* + 4 jaar].

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 22

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 23

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter